

Sygn. akt IX U 1204/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Konieczna
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale: ./.

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2014 r. w Rybniku

sprawy z odwołania H. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o emeryturę

na skutek odwołania H. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 18 czerwca 2014 r. Znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonej prawo do emerytury od dnia 14 marca 2014r.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1204/14

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 18.06.2014r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., na podstawie art. 184 w zw. z §4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17.02.1983r., odmówił ubezpieczonej H. R. (R.) prawa do emerytury podnosząc w uzasadnieniu, iż do dnia 01.01.1999r. nie został udowodniony wymagany 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy wskazał, że do pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono okresu pracy w (...) z uwagi na brak świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Ubezpieczona w odwołaniu od decyzji, sprecyzowanym na rozprawie w dniu 09.12.2014r., domagała się jej zmiany poprzez przyznanie prawa do świadczenia, po uprzednim zaliczeniu okresu zatrudnienia od dnia 18.10.1984r. do dnia 31.12.1993r. do pracy w warunkach szczególnych.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił, co następuje.

Ubezpieczona urodziła się w dniu (...)

Wniosek o świadczenie w postaci emerytury złożyła w organie rentowym w dniu 14.02.2014r.

Ubezpieczona, na dzień 01.01.1999r., posiada łączny staż pracy okresów składkowych i nieskładkowych, uznany przez organ rentowy, w wymiarze 24 lata, 4 miesięcy i 6 dni, w tym 8 lat i 22 dni pracy w szczególnych warunkach.

Ubezpieczona w okresie spornym od dnia 18.10.1984r. do dnia 31.12.1993r. zatrudniona była w Przedsiębiorstwie (...) w R. w pełnym wymiarze czasu pracy kolejno na stanowiskach: zwrotniczego (od 18.10.1984r.) i nastawniczego (od 01.08.1985r.).

Ubezpieczona w okresie spornym jw. faktycznie wykonywała pracę nastawniczej lub zwrotniczego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Ubezpieczona w okresie spornym pracowała na terenie KWK (...), na różnych posterunkach ruchu, na które była kierowana przez przełożonego – dyżurnego ruchu.

Do obowiązków ubezpieczonej jako nastawniczej należało układanie drogi przebiegu, czyszczenie rozjazdów, zamykanie rogatek, wyświetlanie semafora, wyświetlanie tarcz.

Ubezpieczona wykonywała także prace zwrotniczego i w ramach tej funkcji przekładała ręcznie rozjazdy torów na placu, na posterunku, który nie był zmechanizowany, czyściła i smarowała rozjazdy. Praca zwrotniczego nie obejmowała obsługi mechanicznej urządzeń.

Ubezpieczona wykonywała prace nastawniczej lub zwrotniczego w zależności, na jaki posterunek (zmechanizowany lub niezmechanizowany) została skierowana konkretnego dnia.

Praca ubezpieczonej zarówno w charakterze zwrotniczego i nastawniczej służyła utrzymaniu ruchu pociągów.

By wykonywać prace zwrotniczego i nastawniczej musiała posiadać odrębne uprawnienia. Stanowisko nastawniczej było stanowiskiem wyższym od stanowiska zwrotniczego.

Ubezpieczona posiadała uprawnienia na oba stanowiska, które nabyła w zasadniczej szkole zawodowej kolejowej.

Ubezpieczona prace wskazane powyżej wykonywała stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w systemie trzymianowym.

W okresie spornym razem z ubezpieczonym pracowali: Z. S. jako dyżurny ruchu kolejowego, T. Z. jako dyżurny ruchu, nastawniczy, H. S. jako nastawnicza, L. M. jako dyżurny ruchu.

Ubezpieczona nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Powyższe ustalił Sąd w oparciu o akta organu rentowego dotyczące ubezpieczonej, akta osobowe ubezpieczonej z Przedsiębiorstwa (...) w R., zeznania świadków Z. S., T. Z., H. S., L. M. oraz ubezpieczonej złożone na rozprawie w dniu 09.12.2014r., czas nagrania 00:13:15 – 00:40:00 protokołu elektronicznego.

Ustalając jw. w zakresie rzeczywiście wykonywanej pracy przez ubezpieczoną w okresie od 18.10.1984r. do 31.12.1993r. w Przedsiębiorstwie (...) w R. Sąd oparł się na aktach osobowych ubezpieczonej, z których wynikają jednoznacznie stanowiska pracy zwrotniczego i nastawniczego zajmowane przez ubezpieczoną w okresie spornym, na danych wynikających z akt organu rentowego, na zeznaniach świadków, którzy pracowali razem z ubezpieczoną i

byli bezpośrednimi świadkami wykonywanej przez nią pracy, gdy świadek H. S. wykonująca taką samą pracę co ubezpieczona, z tytułu tej pracy, wykonywanej w warunkach szczególnych, jest uprawniona do emerytury z obniżonego wieku i w tej sytuacji zeznaniom tym Sąd dał wiarę, dodatkowo jako logicznym i spójnym w swej treści. Sąd oparł się również na zeznaniach ubezpieczonej, które były przekonywujące, korelują z treścią powołanej dokumentacji i z zeznaniami świadków i stąd w konsekwencji Sąd uznał je również za wiarygodne.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonej zasługuje na uwzględnienie.

Jak wynika z treści art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz.U. z 2013r., poz. 1440 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (tj. na dzień 31.12.1998r.) osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat – dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 (tj. 20 lat dla kobiet).

Ust. 2 „Emerytura, o której mowa w ust.1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego.

Jak wynika z §4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w warunkach szczególnych, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W niniejszej sprawie bezsporne było, iż ubezpieczona w dniu 14.03.2014r. ukończyła 55 lat, nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego oraz, iż legitymuje się 20-letnim okresem składkowym i nieskładkowym.

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do tego, czy ubezpieczona spełnia pozostały warunek konieczny do nabycia prawa do tzw. wcześniejszej emerytury - czy ma wymagany okres pracy w warunkach szczególnych.

Jak wykazało postępowanie dowodowe, ubezpieczona w spornym okresie od dnia 18.10.1984r. do dnia 31.12.1993r. faktycznie wykonywała pracę zwrotniczej i nastawniczej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, tj. pracę, która służyła utrzymaniu ruchu pociągów, w Przedsiębiorstwie (...) w R., co wynika z akt osobowych ubezpieczonej oraz zeznań świadków i ubezpieczonej.

Nie ulega zatem wątpliwości, iż jest to praca w warunkach szczególnych, określona w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.), w wykazie A, dziale VIII, poz.13 jako praca zakładowych służb kolejowych bezpośrednio związana z utrzymaniem ruchu pociągów.

Ubezpieczona posiada zatem, na dzień 01.01.1999r., ponad 15 lat pracy w szczególnych warunkach przy uwzględnieniu jako okresu pracy w warunkach szczególnych, oprócz okresu pracy w warunkach szczególnych uznany przez organ rentowy, spornego okresu pracy jw.

Zgodnie z treścią przepisu art. 129 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie powołanych przepisów, z mocy

art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznał ubezpieczonej prawo do emerytury począwszy od 14 marca 2014, tj. od ukończenia przez ubezpieczoną 55 lat, zgodnie z uregulowanie powołanego art. 129 ust. 1.

SSO Maria Konieczna